

СТАРМАЛИ

ЛИСТ ЗА ЗБИЉАЊЕ, ШТАЛЕ И Т. Д.

Година IV.

У Новом Саду, 31. октобра 1881.

Бр. 30.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — погодишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Приу Гору и друге крајеве 10. — 5. — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Währingerstrasse 9.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

Предпесмије.

У свакоме листу неки
Обичај се урије.

„Стармалова“ прва страна
Иште песму, — жури је.

Ово ј' проза, — није песма,
Читаоче, вури је.

Кад је човек пуанан нада,
Тад нема ни фурије.

О Турцима данас ћутим
(Опростите, хурије!)

А и пажња публикина
У највећој бури је.

Хора ј', роде, за гледање,
Не прежмури је!

Бог ће дати, певнућемо
После светог — Гурije.

Шетња по Новом Саду. ХСII.

Лицем 26 октобра (а наличем 7. новембра) беше у Новом Саду избор посланика на карловачки сабор. Како је истога дана и футошки вашар, а свакоме ће бити још у живој памети, како је пре неку годину било о футошком вашару крвавих глава, то је свакоме било мило, што овде у Новом Саду, као предграђу футошком, пре ране зоре, устаде полиција на ноге лагане, те г. г. комесари, господа латови и пандури, на коњицима хитра скока летише по свима улицама, те сврђаху

у бирцузе и људима нешто поверљиво говорише, без сумње су их по дужности својој поучавали, како да се владају на футошком вашару, те да славној полицији буду по вољи и да не дођу с њоме у опреку. Међутим напи добри и мирољубиви људи, кад тако од њих разбраше, да није саветно и да је опасно ићи у Футог на вашар, то се предомислише и остадоше у вароши, а како је случајно био баш и избор посланика, то људи дођоше у општинску дворану и гласаше. Него при избору посланика није била наша полиција довољно при опрезу. Нисам денунцијанат, али не могу прећутати, да су се за Милетића чак и Руси заузели, па лако је онда одржати победу. Бар ја сам својим очима видео и чуо два Руса, који свој глас дадоше Милетићу: наши честити суграђани Лаза Рус, и син му Риста Рус умешаше се међу остале бираче и јасно и отворено гласаше за српског кандидата. И то они учинише против воље и заповести господа латова и пандура.

Избор је био на Митров-дан, а то је наравно с тога, што се нечије митре тиче, јер се сабор ради митро-полита сазива.

Било је два кандидата, један народне, а други „умерене“ странке. За народног је гласао народ, а умерена странка је дошла у умереном броју на биралиште. Капетан Камбер није получио мајор-ство, ту му је фалио мајоритет.

Али је умерена странка такође имала значајан дан. Тога дана се организирана. Покупила је све своје елементе из свију крајева вароши и склопила се у органичну целину. Брат с братом, род с родом. У синоу је прут јачи, а сваки зна, да је полицији нуждан прут, и то што јачи. Узвишена мисао, која руководи умерену странку, нашла је дакле тело, које ју репрезентира, оваплоћава. У склопу њиховом има велики и мали људи, — но рек'о Коста, да је доста о овој ствари, штоно вели пословица народна.

Са избора’.

1.

У Новом Саду.

Председник. Милоше Жикићу, за кога гласаш?

Милош. За нас, господине.

Председник. Мораш казати име онога за кога гласаш!

Милош. Па за нашег Милетића, што је ро-
био за Србљу!

2.

Први бирач. О мај, ал ако ми изаберемо Камбера, за кога ће он онда на сабору гласати да буде патријар?

Други бирач. Та ја к’о сумирам, да ће за Бенду, јер је и летос за Бенду гласо.

Први бирач. Гле молим те, па би онда имали шокачког патријара!

3.

Ми живимо у 19. веку, па је и број 19. за клерикалце некако врло оминозан број: 19 их је било на турској конференцији у клерикалном Бечеју; 19 их је било у новосадском магистрату кад су организирали „умерену“ странку; са 19 гласова је Дракулић пао у Стапару; „Недељни лист“ има 19 претплатника у српству (већином на вересију) и т. д. Како би било да тај број сецују, па да извуку лутрију?

4.

Полицајски орган. Латови и пандури, јесте ли били у свакој кући, јесте ли претили затвором свакоме ко не дође, јесте л’ обећали да ће им се опростити порција и да неће бити солдати, који за нас гласају, какви су изгледи за нас?

Латови и пандури. Није нас ни бриге ми смо — на коњу.

И заиста су сви јашили на коњима.

5.

Избор је у Новом Саду био баш на светог Митиу. Но нашим „умерењацима“ није помогао ни — мито.

6.

На Јашино питање „Где је народна странка?“ одговорили су најбоље избори у целој Германовој дијецези. Сад је на „Стармалог“ ред да пита: А где је умерена странка?

7.

— А где су српски Обилићи?

= Ево их у Н. Саду: новосадски полицајци!

— А како то, да су баш они Обилићи?

= Па они су обили школу и насилно ушли унутра.

8.

„Средња странка“ је са свим спремљена, ограничена, конституисана, све је готово само још фали — народа.

9.

Један Роман трезио се при избору у Стапару,

те кад је неку команду видео, а он ће рећи срдито:
Дуче ла Драку —!

10.

При избору је имао Милетић оне најмање бројеве: 1, 2, 3 (само у обратном реду 321), веће пак бројеве 5 и 6 добио је Камбер (опет у обратном реду 65) и кад сабереш Милетићеве бројеве 3+2+1 добијеш само 6, а Камберови бројеви 6+5 дају 11, дакле је очевидно, да је Камбер имао већину.

11.

У „Седмици“ за г. 1856. има ова песма:

Јад.

Милош паде

Ал’ не даде.

Од себека Милошића;

Ал’ Вук оста,

Да нам доста

Натовари Вуковића . . .

Имали смо и ми једног о избору нашем у Новом Саду.

12.

Кажу да је један велики Г(осподин), који хоће да постане још већим Г(осподином) ишао у Сурчин врачари, да му размеће карте.

— Ево ти стоји у карти, да ћеш постати још већи Г(осподин).

Г(осподин) јој да добру напојницу, и пође, а врачара залупи врата за њим говорећи:

— Нема ништа од Г(осподства) карта каже да те неће бува ујести.

14.

Неки „умерењачки“ господин расписује награду за онога, ко измисли кљеште, којима ће народу српском ишчупати из срца име Милетићево, па да људи гласају онамо куд би тај господин хтео.

15.

Један народни бирач у Новом Саду, који не зна француски, приповедао је свом пријатељу, како је чекао у ходнику пред двораном, док не дође ред на њега да гласа, те рече: Ми смо сви дотле анти-камбрирали (хтеде рећи: антишамбрирали.)

16.

Слатки „Пестер Лојд“ доноси у једном истом телеграму да је Милетић изабран са 321 гласом већине против Камбера, који је добио 65 гласова, и — да се Милетићева мањина потукла, те се избор морао прекинути: Е убио га часни! Милетић добио 321 глас, па је његова мањина! Да ли се мањина потукла, то до душе не знамо, јер се уклонила из дворане, али та мањина није била Милетићева, као што и сам „Пестер Лојд“ зна.

17.

Чујемо да је Анђелић служио ових дана у Даљу. Ајд’ нек истера жељу!

18.

Две велике странке у Енглеској, Торијевци и Виговци ишту телеграфично од новосадске „умерене странке“ план и састав њихове организације од 5.

новембра о. г. да узму за мустру, па да се и они тако органишу. ако буду само располагали са таквим снагама. Њима бар неће сметати Ђока Крушедолац и Сава Стојковић.

19.

Не појам како је то, да су се чланови „умерене странке“ могли тако заборавити, да екзалтирају и **обијају школу!** (Кад су били ђаци не верујем да су **обијали** школски праг.)

20.

Да је Герман омиљен у својој дијецези, и то баш код народњака, томе је најбољи доказ, што ови изабраше све такве људе, који неће гласати да се Герман из бачке дијецезе премешта, него да лепо код нас остане.

Мезакуба.

Досетке, наивности и др. из дочијег света
(Продужење.)

— Но, шта радиш Емилија? Јесили се синоћ добро владала на сату код госпођице?

„Мени ће мати купити хаљину; да-а! казала је.“

— Даклем ти си онда добра била.

„Јесам.“ — Прихвати Емилија — па додаде:

„И мати је добра.“

— Хајде певај штогод, Милана, нека чује овај чика! — рече отац малој Милани, која не зна још ни добро да говори. — Хајде певај оно твоје: Ла ла, ла-ла, знаш кад љуљаш бебу, ла-ла . . .

„Није тато, није тато, ла-ла — тато кака! (јер је отац крупним гласом певао.)

— Да како?

„Тато епо: Ла-ла (пева још ситнијим гласом него обично.)

— Ајде, Милка, да ти приповедам, — ала сад знам лепу приповетку!

„Ајде!“ рече Милка — „али немој тврду, као отац.“ („Тврду“ значило је код ње страшну, н. пр. о медведима и т. д.)

Влајка су водили у менаџерију, где је било разних животиња, које је он све пажљиво мотрио. У једној великој флаши била је и једна змија; у њу се мали Влајко јако загледао, јер до онда никад није видео змију. — Ћути, ћути, нешто премишља, па ће онда брзо запитати.

„Је-ли, отац, а чији је ово реп?”

„Мати, ала би ја волео да ме боли зуб!“

„А за што?”

„Ти би ми онда дала цигару, да пушим.“

Било је вече; седели су око стола, и отац је деци нешто лепо причао. Наједаред уђе неко у собу

и позове оца да брзо пође господину Н. јер му је наједаред нешто позлило. Отац се брзо обуче, пође, и кад је већ био код врата рече деци:

„Сутра ћу наставити приповетку. Ти ћеш ми Шацо напоменути где сам стао.“

Други дан у вече поседаше опет поред стола и отац пре него што настави причу, запита Шацу:

„Но, би-ли ми могао казати, где сам јуче стао?”

„Код врата,“ — одговори Шаца, сасвим озбиљно.

Карловачки бирачи.

Један пријатељ са стране десио се ономад на Карловачкој пијаци. Ту је било много грађана Карловачких, бирача. Странац ће их запитати: А како је то, да ви тако Анђелићу држите страну?

1. бирач. Та знате, он је био пре 3 године једанпут код мене у визити.

2. бирач. Он ме је једанпут питао: Куме, а камо вас јутрос на јутрењу? Па сам му обвезан.

3. бирач. Он се родио преко пута од моје куће.

4. бирач. Ако он буде патријар можда ће мој синовац добити благодјејаније.

5. бирач. Та ја сам добар пријатељ са Чобанићем, па сам за љубав Анђелића гласао за Грозног.

6. бирач. Кад он служи, мој му син увек држи штаку.

7. бирач. Ја с његовим братом идем често у лов.

8. бирач. Ја сам некад продавао брошуре његове „Глас Срба“, што је прештампано из „Видовдана“, па се бојим да не иште сад рачуна, јер сам брошуре на бибер употребио.

9. бирач. Ја сам за то Анђелићевац, што је Грозни мој зет.

10. бирач. Та ја нисам рад да му се замерим јер је од мене купио један пут пар суџука.

11. бирач. Још кад смо ишли заједно у школу Грозни је од мене преписивао школске задаће, па сам му обвезан.

12. бирач. Моја сестра пољуба Анђелића увек у патријаревој бапти у руку, па он је никад не изгрди те сам му обвезан.

И т. д.

Аб.

Скроман предлог.

А шта ту ваздан шиљати латове и пандуре, да натерују свет за кога ће гласати! Зар не видите, да то слабо помаже? Ја држим да би најбоље и најсигурније било, увести као средство за кортешовање **справе шпанске инквизиције,**

па да видите ви, кад ви стегнете бирача једецима на чекрк, кад га умочите у врућ сејтин, кад га посадите на столицу са гвозденим клинцима, кад га мало проваљате у бурету, које је постављено гвозденим ексерима и т. д. та гласаће онда као што најумеренији члан 19. века жели и заповеда.

Вугодлаковић.

У Ш Т И П Ц И.

× Земунски п. . Н. био се при избору тако устумарао, тако је бургијашно, тако је испод земље рио — да су се Чортановачки инџинири вајкали што су толике новце и толики труд улагали у копање тунела, а могли су пустити п. . Н., те би он то ријући испод земље и разбацајући се и ногама и рукама све сам израдио.

= Кикиндски „плебаноши“ са г. Крстоношићем на челу, отворили су читаву крстоношну војну против свога народа. Него ће их Јефтино стати!

+ Препоручујем београдским министрима, да читају ономадашњи број „Пешти хирлапа.“ Он вели да им не би замерио, да су збацили митрополита, који би се звао „Киш Мишка“, али му је чудо што то са „Михајлом“ учинише.

○ Чим сам дознао, да је у Карловци забрањено ћирилово писмо и назив „Србин, православне вере“, одмах сам знао, ко ће бити изабран за посланика.

? Учио сам у школи, да су оне линије паралелне, које се никад не састају. Ал само сад не знам, да ли је и новосадски варошки „здравствени, одбор“ склопљен из паралелних линија, јер и он се никад не састаје?

† Поп * вели да је за Пазуво био сигуран „Та то су моји људи“, — вели — „колку су ме пута испод пазува из бирцуза кући водили!“

≡ Како ли се боже зове она буди бог е нами „партаја“? У Новом Саду кажу „умерена“; „Пестер Лојд“ је зове „клерикално-реакционарна“; „Турски народ“ каже „Православна партаја“; Мађари је зову „либерална“; поп Серавим је назива „турско-бечејска“ и т. д. Најбоље је не звати је никако, јер је и нема.

? У „Преси“ стоји: „Гласати против Анђелића, значи гласати против Мађарске.“ Држимо да ће се г. Анђелић оградити против тога, да један католички лист православног владика идентификује са Мађарском, јер шта би н. пр. радио г. Бенда, кад би се когод усудио да каже: гласати против

Бенде, значи гласати против Србије. Је ли те да би то био несмисао?

□ Ердевичани ове године већ и по други пут осветлаше образ — Гавра-нов-ом бојом.

§ Из К—ца је стигао пред избор посланика једној фабрици овај телеграм: Пошљите нам одмах 300 кутија шувикса, хоћемо да осветламо образ да се све „глонцује.“ Аб.

П у с л и ц е.

„Тингл-тангл“ мора да у Београду јако отима мах. Јер у последње време и најозбиљније ствари, које чујемо из Београда, све нам мирише на „тингл-тангл.“

„Не треба нам политике са вицом!“ рече неки стари домишљан Лази Костићу. — „Ал би нам требао сатиричан лист са вицом,“ рече неки млади домишљан.

Поручујући нешто својим једномишљеницима републиканцима у француској рекоше иредентисте (у немачком преводу) ово: Denn, auf unseren Grenzen vergessen wir die Parthei, um Italiener zu sein. (Ми смо Срби тако срећни, да можемо и од иредентиста што научити, — ал нећемо).

Ја знам зашто се сада говори да ће доћи гр. Андрашија на место Хајмерлово. То су измислили Хајмерлови пријатељи у доброј намери кад тај глас чујемо, да и ми, којима није пуцало срце за пок. Хајмерлом, сада, коју сузу за њим пустимо.

Загонетка. Сад је на белом лебу, а спрема му се црн комад у торбу. Погодите ко је то.

Новинари веле да се Рочилд сам убио, и то ради Бонтуа. Још ће ваљда и то измислити да је Рочилд био Србин, па још можда и то, да је био потајни члан данашњег кабинета.

У 140. броју „Радника“ на другој страни, првом ступцу стоји ово: Данашње је енглеско друштво као буре барута, које једна варалица може дићи у ваздух.“ — Ово и ако је штампарска погрешка, ипак је добро чувати се и од варалица исто тако као и од варница.

Ћира. Ономад је Јаша Игњатовић питао: „Где је народна странка?“

Спира. А сада, после новосадскога и других избора —

Ћира. Сад би требало да пита: „Где је та Анђелићева странка?“

Ћира. Па шта вели г. Камбер за своји шездесет дичних бирача?

Спира. Он вели: „За успех је мало, али за срамоту је доста и то.

Ћира. Је-ли краљ талијански што претио, кад је био ономад у Бечу?

Спира. Боже сахрани, како би он то радио!

Ћира. Па за што је сад г. Калаји у делегацији говорио, да се ми Италије не бојимо.

Спира. То је само за то чинио, да нас са свим увери о искреном пријатељству, које је том приликом утврђено са Италијом.

Ћира. Е сад сам и ја уверен о томе.

Ћира. Каква је. бога ти та „дрвена књига“ о којој се сада толико говори?

Спира. То је једна књига, која је по себи здраво шућмураста, а да не буде баш са свим шућмураста, увезана је у дрвене корице.

Ћира. А да-ли се и што учи из те књиге?

Спира. Учи се како нам не ваља посао од прошле године, а шта треба да радимо, да до године буде још — гори.

Ћира. Љубим руку.

Ћира. А чиме правда министар Слави немачки језик у Босни и друге послове, од којих људи беже у ајдуке.

Спира. Он то правда тиме, што вели да није боље ни у Калкути.

Ћира. Кад коме у Босни на крсно име рупе жандари у кућу и угасе му на столу запаљену воштаницу, шта се хоће тиме.

Спира. Тиме хоће да се докаже, да у Босни ипак није баш са свим као у Калкути.

Ћира. За кога си ти Спира?

Спира. Ја сам за **К** —

Ћира. Шта, шта?

Спира. За **Ка** —

Ћира. Да чујем, да чујем!

Спира. Но па за **Кам** —

Ћира. Та изреци једанпут!

Спира. Ја сам за **Кампла**, да идемо к њему на чашу пива!

Ћира. Иди човече, ала си ме поплашио!

Ћира. А за што су господа капетани **И** и **Д**. гласали за Камбера?

Спира. Па то је из колегијалности, јер и он је капетан.

Ћира. Чујем да је један београдски пандур нешто скривио, па —

Спира. Шта ваљда ће да га отпусте из службе?

Ћира. Е дабоме! ваљда је он митрополит да се наједанпут отпусти, најпре ће се ствар испитати.

Аб.

Ћирилица и Спирилица.

(у карловачкој гимнасији.)

Ћирилица. Иште-ли се и од мене, да се и ја радујем утеловљењу крајине?

Спирилица. Ама, враг те дал, не мој бити тако на крај срца! Није томе крив ни Туроман ни Оберкнежевић, ни Јурковић ни Дивковић.

Ћирилица. То знам.

Спирилица. Није крив ни г. Ухлирж.

Ћирилица. Слава му!

Спирилица. Није крив ни барон г. Живковић.

Ћирилица. Дика му!

Спирилица. Знаш-ли које крив? крив је томе неки гроф Лео Тун, који је још иљадусамстотина педесетпрве године после Христа (у неуставно доба) издао такав ферорднунг, по коме се сада уставност наша има да влада.

Стармали (умеша се у разговор.) Аха, дакле за нас још није умр'о ни Тун, сад ће ваљда тек да дође Бах и његово доба.

Ћирилица. (Од чуда и покора падне малко у несвест).

Карловчани (ужурбају се па вичу). Та то је грозно, грозно!

Изборна комисија (констатује) Даклем Грозног су изабрали, да их спасе.

Анђелић. (Из Беча телеграфира). Не знам ништа. Није ми ни до чега. Крхајте вратове како знате. Ја имам посла у деспе —, хоћу рећи у делегацији.

Сви. (Погледају горе).

Свети Гурија (благо се осмехује, и вели:)

Нека, нека, —

Гласи од доле (ћуте, па слушају шта ће још рећи).

Гласи од горе. Ко скрсти руке, па чека да му ми помогнемо, томе нема помоћи. Али ко се одупре, да сам себи помогне, томе помажемо и ми.

Како сам чуо, тако приповедам.

1.

Један лечник хваљаше се у неком друштву овако: „Моји пацијенти сви су самном задовољни. И зацело ниједан пацијент, кога сам ја лечио није се могао на мене потужити.“

„Па то је сасвим природно“ приметиће неко из друштва. „Мртва уста не говоре.“

2.

Неком лечнику пребаживаху да се врло шарлански влада. На та пребаживања рече исти лечник у своју обрану ово: „Али сада је тако доба, да се мора тако радити, јер ја без тога не бих имао пацијената; а без пацијената не бих могао живети.“

„То је истина!“ рече неко: али ваши пацијенти би могли живети да нема вас.

3.

„Уљо једна, та ти си пијан?“ рече неки господар своме слуги.

„Нисам господине“ одговори слуга „него сам пио бела и црна вина па једно вуче на једну а друго на другу страну па не могу право да идем.“

4.

У Лондону еретне неки шустерски шегрт једног слепог просијака који вођаше кера о некој траци. Шегра из несташлука узме нож и одсече траку о којој беше псето просијаково везано, те тако растави псето од свога господара просијака. Али се није могао дуго смејати својој досетци јер слепи просијак одједаред отвори очи, потрчи за шегром, ухвати га и поштено га измакља. После тога врати се своме псу завеже му опет траку и иђаше даље по улицама говорећи: „Смилујте се на мене слепога, беднога просијака.“

М Њ .

Најновије вести,

за које уредништво не гарантује.

Кажу, да је Матица српска закључила: од сада, кад год буде бирала себи председника, увек прво питати Јашу Игњатовића за савет.

Кажу да се штифлпуцер разносача бечке „Пресе“ већ чисто налази увређен, што му још не долази орден. — Одакле? (А бог би га знао одакле се он одлицију над!).

Вели се, да од сада ни једна босанска Сврака неће бити издата својим целатима, — (то јест ако није човек).

Кажу да је брудер Јаша, увидевши нашу премудру државну економију, која већ ни интерес на своје грдне дугове не може да плаћа без нових дугова, — решио се, да нам даде стваран пример патриотизма тиме, што ће од сада поштовати субвенциони фонд, бар од вајлући трошкова

Кажу да ће на место покојнога мин. Хајмерла доћи или гр. Андраши, или Слави, или Калаји, или — ко други.

Из Србије.

Из Србије пишу вам ово:

Кад немамо Митрополита, морамо сами да литургишемо, како знамо. Ми то овако радимо:

Један (каже) В начаље бје Бонту.

Други. И Бонту начини велику конту.

Први. И конта роди таксу.

Други. Али такса запе за праксу.

Први. Тогда Јуда из „Пресе“ мигну.

Други. А влада руку дигну.

Први. Премудрост прости саде —

Други. И митрополит паде.

Први. Но человек кад се дави,

Други. Он се лако заборави.

Први. И признаде, — ето квара —

Други. Цариградског патријара.

Први. Тако с' буши наша лађа.

Други. Један порок други рађа.

Први. Куд ће с нама ова струја!

Други. Алилуја! Алилуја!

Ђ а ч к а А н а.

(Из „Г. В.“)

Ма му с' како драга звала,
(Драгу има свак)

Уз њу још и једну А ну
Љуби сваки ђак.

Медицинар љуби своју
А натомију;

А философ све спомиње
А налогију.

Историку, кад загази
У лабиринт старих стаза,
Није њему срце хладно,
Загрева га А набаза.

Богословац — не смејте се —
Још ако је строг у свему,
Онда ћеш га често чути,
Где спомиње А натему.

Филологу, њему опет
А накреон здраво годи;
А баш и о Анапесту
Више пута бригу води.

А јуристи, да-л и њему
Каква Ана срце згрева?
Он кад легне да почива,
О А натоцизму снева.

А химичар, ма где био,
У Лондону ил Паризу,
Свугде грли, свугде љуби
Своју драгу А нализу.

За то, цуре, паз'те добро,
Да вас ђаци не оману.
Кажите им: Иди с богом,
— Та ти имаш твоју А ну!“

Излишно.

Уредник „Турског народа“ вели, да он нема никакве субвенције од „друштва за потпомагање српске књижевности.“

Ово му верујемо и држимо, да је излишно било о томе и говорити. То је баш као кад би читали и ове изјаве :

Аца Зуб нема никакве субвенције од „друштва умерености“ у Енглеској.

Брудер-Јаша нема никакве припомоћи од париске учене академије.

Поп Никола нема субвенције од Кијевске духовне академије.

Владика Ж. нема никакве субвенције од „друштва св. Јеролима.“

Г. Ухлирж нема никакве припомоћи из православног фонда за свештеничке удовице.

Уредништво „Стармалог“ нема никакве субвенције из Анђелићевих прихода.

И тако даље.

То се све може лако веровати и излишно је и говорити о томе, а особито скупоцен простор „Турск. народа“ таквим стварима запремати, те немају где да стану извештаји о пословима у „Отоманској порти“ и дописи из Шурјана.

Аб.

Ваља пазити!

Опомена потомству.

„Ђачки растанак“ Бранка Радичевића писан је г. 1844. с тога ваља то да се забележи, да не би потомство наше мислило, да је писано ове године о избору посланика у Новом Саду. А том мишлењу могли би дати повода н. пр. ови стихови из „Ђачког растанка“:

„Сад на коњу, сада пешке,
Сад код Јаше, сад код сешке,
Сад при чаши, сад у колу —
Гледај Боже браћу голу!
Голи брацо што си стао,
Цупни скочи,
Ситно крочи
Па заведи
Па проведи,
Опа цупа
Па на ђупа!“

Јер и сад се при избору ишло и на коњу и пешке, трчало се и код Јаше, и код сешке, радило се и при чаши, браћа остадоше без бирача гола; а трудили су се да бираче заведу и кроз николајевску порту проведу, а на послетку је било — опа цупа! Нећеш даље од земље! Аб.

SITUATIONS-PLAN.

(Како стоји ситуација).

ДУНАВСКИ СОКАК

Објашњење. За стране који дођу и који не дођу у Нови Сад, добро је да познаду овај део вароши наше, да знају где је двор Анђелићев и какав му је комшилук. Анђелић је на среди, а око њега су у најближој близини изабрани посланици, што у Н. Саду станују Милетић, Полит, Вучетић, Рајић, Миша Димитријевић, Паја Гостовић и Ника Максимовић кад је у Н. Саду. Они су му комшије, а с комшијама се наравно треба добро живети, па онда ни бригеша.

*) Његов стан кад је у Н. Саду.

Из инжињерско-техничког одељења „Стармаловог“.

Лош се могу добити сви бројеви „Стармалог“ од почетка до данас.

СИТНИЖИ.

I.

На Гојковом гробу.

Ев' овде се Гојко
У гробницу свали.
За душу му нико
Свећице не пали.
То је из призрења,
А не из пакости,
Јер сви знамо да не беше
Пријатељ светлости.

II.

За познавање људи.

Ако хоћеш, — хајд на пример Тису,
Да упознаш на тенане;
Ти промотри ко су и какви су
Они, што га бране.

III.

Практично.

Зидар Мартин узо фрајла Марту, —
То је за њег' срећа.
Јер са њеног белог лица
Може етругат' доста креча.

IV.

Друго је небо, — друго Угарска.

Кад се горе с неба
Шарна дуга јави,
Онда човек треба
Да на потоц заборави.
Хај и код нас има дуга,
Сваки дан се више прави,
Ал баш то је она туга,
Што нас хоће да удави.

V.

Верност.

Да је цето верно
То признајем и ја ето.
Многим верност није доста,
Већ бајн хоће да си цето.

VI.

Проктело се питат' неком:
Какав ли је главни разлик
Међ' пилетом и човеком.
Одговори луда нека:
Хахахахаха!
Човек не зна шта га чека,
А пиленце зна.
Ово смо написали нас неколико,
(Сад не знамо ни сами који које).

Одговори уредништва.

Решето у Загреб. Нешто од послатих ствари могло је ући. Нехотице је изостало — а сад је већ застарело. Што још имате пошљите, шта буде за употребу.

„Газимир“. По жељи вашој вратили смо вам натраг. Д. у Кик. — А како би ви нас најпре уверили, да је то све баш заиста тако било?

М Ђ. Нешто смо уступили уредн. „Невена.“ Нешто ће ући можда још у овом броју „Стармалог.“ А нешто смо богме превукли, што нам се чини да је познатије или из каквих других разлога.

Новије књиге.

послате уредништву на приказ.

Шала и Сатира, од Абуказема.

Свезка I. Издање књижаре Луке Јоцића и др. у Н.-Саду. Цена 40 новч.

Из Далмације по „Ходочашћу.“ Издање књижаре Луке Јоцића и др. у Н.-Саду.

Милета. Приповетка из српског живота. Написао Петар Деснотовић. Издање књижаре Мил. Каракашевића у Сомбору Цена 60 новч.

Царџ. Мали календар са сликама за 1882. г. која има 365 дана. Уређује уредник „Орла.“ Добити се може у штампарији А. Пајевића у Н. Саду. Цена 20 п.

ОГЛАСИ

Јако спуштене цене за пут
У АМЕРИКУ

ПОШТАНСКИМ ПАРОБРОДОМ

Андорп — линије преко ГЛАЗГОВА

важе од 16 (28) октобра. Путницима се рачуна најевтинија цена ако се управо без посредника обрете на

М. ФЛАТАУ-А глав. пуномоћника

Hamburg 12 Admiralitätstrasse.

Част нам је п. т. публици Новог Сада и околине на знање ставити, да смо наш

Фотографски завод

под фирмом

КЕНИГ И СИНГЕР

отворили 1. јуна п. н. у сада Стефановићевој кући одмах до Шнајдеровог хотела, и да смо га зарад удобности публице снабдели са свима у ову струку спадајућим реквизитима и особитом удобношћу. Ослањајући се на многогодишње у ту- и иноземству набављено искуство, што смо га стекли у току нашег рада, бићемо с особитим обзиром на вештачки укусе п. т. публице вазда готови, да све нами достављене налоге савесно, тачно и сасма брзо изведемо, како би тиме свима на нас стављеним захтевима по поднесеним жељама за доста учинили, и у свако доба оправдали поклоњено нам цењено поверење; зарад укусне израде сликанабавили смо себи најновије инглеске и француске апарате декоорације, и труди ћемо се вазда, да задобијемо потпуно задовољство пошт. публице. Препоручујући наш са свима удобностима снабдевен завод благонаклоности п. т. публице молимо да би имали доброту што билатрије потпомоћи ово наше са знатним материјалним жртвама скопчано подузеће а ми обећавамо у напред, да ћемо тачном и савесном послугом у свако доба оправдати ову благонаклоност.

Нови Сад јула 1881.

С поштовањем

11—18

КЕНИГ И СИНГЕР.